

Sygn. akt IV Ca 367/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 sierpnia 2018 r.

Sąd Okręgowy w S. IV Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Mariusz Struski

Sędziowie: SSO Elżbieta Jaroszewicz

SSO Mariola Watemborska (spr.)

Protokolant: st. sekr. sąd. Katarzyna Zadrożna

po rozpoznaniu w dniu 10 sierpnia 2018 r. w S.

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Spółki Jawnej w S.

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej w W.

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanego od wyroku Sądu Rejonowego

w S. z dnia 6 lutego 2018r., sygn. akt I C 2566/16

I. zmienia zaskarżony wyrok w punkcie 1 (pierwszym) w ten sposób, że zasądzoną w nim kwotę 1107 złotych obniża do kwoty 990,77 (dziewięćset dziewięćdziesiąt 77/100) złotych, a kwotę 510 złotych do kwoty 282,08 (dwieście osiemdziesiąt dwa 08/100) złotych;

II. oddala apelację w pozostałym zakresie;

III. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 135 złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego.

Sygn. akt IV Ca 367/18

UZASADNIENIE

Powód (...) spółka jawna w S. wniósł do Sądu Rejonowego w S. pozew przeciwko pozwanemu o zasądzenie kwoty 1.549,80 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie i kosztami procesu z tytułu szkody w samochodzie poszkodowanego marki T. (...) nr rej. (...), spowodowanej przez sprawcę ubezpieczonego od odpowiedzialności cywilnej u pozwanego, przy czym poszkodowany (...) spółka z o.o. w W. przelał powyższą wierzytelność na rzecz powoda.

Pozwany (...) Towarzystwo (...) w W. wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie od powoda kosztów procesu. Zakwestionował roszczenie co do wysokości i co do zasady, wskazując iż przyznał powodowi odszkodowanie w kwocie 12.977,05 zł. Wskazał, że kwota dochodzona pozvem jest nieuzasadniona, powód przedłożył kalkulację naprawy, która stanowi dokument prywatny, stawki za roboczogodzinę przyjęte w kalkulacji są znacznie zawyżone.

Ponadto pozwany podniósł zarzut dotyczący wymagalności odsetek ustawowych, które w jego ocenie powinny być zasądzone od dnia wyrokowania.

Z ustaleń poczynionych przez Sąd Rejonowy wynika, że (...) doszło do kolizji drogowej, w wyniku której uszkodzony został samochód osobowy marki T. (...) o nr rej. (...) należący do poszkodowanego (...) spółki z o.o. w W.. Sprawca kolizji drogowej był ubezpieczony u pozwanego od odpowiedzialności cywilnej. Umową cesji z 7.06.2016r. poszkodowany przekazał wierzytelność dotyczącą odszkodowania od OC powodowi. Na zlecenie powoda została sporządzona kalkulacja, w której powód wyliczył koszty naprawy pojazdu na kwotę w kwocie 14.526,85 brutto. Powód uwzględnił stawki za rbg w wysokości 175 zł.

Ustalono ponadto, że pozwany - po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego przyznał powodowi odszkodowanie w kwocie 12.977,05 zł. Pozwany uwzględnił stawkę za rbg w kwocie 130 zł, zakwestionował natomiast stawki za rbg za prace blacharskie i lakiernicze, które pozwany przyjął w kwocie 175 zł.

Obie strony wniosły o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego na okoliczność ustalenia: kosztów naprawy pojazdu do stanu sprzed powstania szkody przy użyciu części oryginalnych z uwzględnieniem miejsca i czasu jej przeprowadzenia, kosztów naprawy uszkodzonego pojazdu przy zastosowaniu stawek stosowanych na rynku lokalnym, właściwym ze względu na miejsce zamieszkania powoda, średnich stawek rynkowych za rbg na rynku lokalnym właściwym dla miejsca zamieszkania powoda.

Biegły sądowy Z. W. w opinii pisemnej zwrócił uwagę na to iż powód zastosował części oryginalne i na tę okoliczność przedłożył fakturę a pozwany nie zakwestionował merytoryczną stronę procesu technologicznej naprawy pojazdu w zakresie klasyfikacji uszkodzeń i liczbę roboczogodzin potrzebną do naprawy. Zdaniem biegłego wysokość stawek w kwocie 175 zł przyjęta przez powoda odbiega od stawek stosowanych przez warsztaty rzemieślnicze w rejonie (...), które kształtują się w granicach 70 zł – 140 zł, jak też od stawek stosowanych przez autoryzowanych przedstawicieli marki T. w najbliższej okolicy tj. w K. i w G.. Firmy te stosują stawki w kwocie 130 zł - 140 zł za rbg.

Koszt naprawy pojazdu przy zastosowaniu stawek stosowanych na rynku lokalnym, właściwym ze względu na miejsce zamieszkania powoda w kwocie 130 zł za prace blacharskie i lakiernicze został ustalony przez biegłego na kwotę 14.084,05 zł brutto.

Mając na uwadze tak ustalony stan faktyczny Sąd Rejonowy uznał, że powództwo powodów zasługiwało na uwzględnienie w przeważającej części.

Zauważył Sąd Rejonowy, że w niniejszej sprawie bezspornym był fakt zajścia kolizji drogowej i powstania szkody po stronie poszkodowanego i odpowiedzialność pozwanego za sprawcę kolizji. Spór sprowadzał się do ustalenia wysokości stawek za rbg za prace blacharskie i lakiernicze. Pozwany kwestionował wysokość stawek za rbg wskazując iż stawki przyjęte przez powoda w kwocie 175 zł są znacznie zawyżone i zweryfikował je przyjmując kwotę 130 zł netto, jako stawki zgodne ze stawkami obowiązującymi na rynku lokalnym.

Zgodnie z art. 822 k.c. przez umowę ubezpieczenia ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony. Jeżeli strony nie umówiły się inaczej, umowa ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnego obejmuje szkody, o jakich mowa w § 1, będące następstwem przewidzianego w umowie zdarzenia, które miało miejsce w okresie ubezpieczenia.

Sąd I instancji zgodził się ze stanowiskiem biegłego wyrażonym w opinii pisemnej odnośnie wysokości stawek zastosowanych przez powoda w kwocie 175 zł jako odbiegających od wysokości stawek stosowanych przez warsztaty rzemieślnicze w regionie (...). Biegły ustalił, iż w dniu zdarzenia stawki przy obu rodzajach prac w wysokości 130 – 140 zł stosowały: autoryzowana stacja obsługi K. działająca na terenie S. oraz zakłady branży motoryzacyjnej zrzeszone

w Cechu (...) w S., które stosowały stawki w granicach 70 zł – 140 zł, zatem stawka 130 zł mieściła się w tej granicy. Zresztą podobne stawki stosowały autoryzowani przedstawiciele marek T. w K. i w G. (130zł / 140 zł).

Mając na uwadze powyższe Sąd Rejonowy przyjął, iż koszt naprawy pojazdu przy zastosowaniu stawki 130 zł w obu rodzajach prac na rynku lokalnym wyniósł 14.084,05 zł brutto. Ponieważ pozwany wypłacił odszkodowanie w kwocie 12.977,05 zł a kwota odszkodowania wyliczona przez biegłego stanowi 14.084,05 zł , stąd Sąd uznał za zasadne zasądzenie kwoty 1.107 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie i oddalenie powództwo w pozostałym zakresie. O kosztach orzekł na podstawie art. 108 § 1k.p.c., 100 k.p.c., 98 k.p.c. i 99 k.p.c. oraz rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22.X.2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. 2015r. , poz.1804 ze zm.), uznając, iż powód wygrał proces w 71%.

Z takim rozstrzygnięciem Sądu Rejonowego nie zgodził się pozwany (...) Towarzystwo (...) w W. wnosząc apelację, w której zaskarżył wyrok Sądu Rejonowego w części tj.:

- pkt 1 wyroku z dnia 6 lutego 2018 r., w którym Sąd I instancji zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę odszkodowania w wysokości 1.107 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie;

- w zakresie rozstrzygającym o kosztach procesu.

Skarżący zarzucił zaskarżonemu wyrokowi naruszenie zarówno przepisów prawa procesowego cywilnego – art. 233 k.p.c., 227 k.p.c. 229 k.p.c. jak i prawa cywilnego materialnego - 361 § 1 k.p.c. sprowadzające się do zarzucenia Sądowi Rejonowemu zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda tytułem odszkodowania kwoty 1.107 zł, która to kwota została wypłacona przez pozwanego powodowi już przed wytoczeniem powództwa tytułem zwrotu kosztów najmu pojazdu zastępczego. Apelujący zwrócił uwagę, że w przedmiotowej sprawie powodowi należy się kwota odszkodowania za naprawę uszkodzonego pojazdu marki T. o nr rej. (...) w łącznej wysokości 14.084,05 zł, podczas, gdy koszt ten przy zastosowaniu stawek za rbg w wysokości 130 zł wynosi 12.977,05 zł i odpowiada kwocie odszkodowania wypłaconej przez pozwanego na etapie likwidacji szkody.

Podnosząc powyższe zarzuty apelujący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i oddalenie powództwa w zaskarżonej części i o zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów procesu za obie instancje.

W odpowiedzi na apelację strona powodowa wniosła o oddalenie apelacji i zasądzenie na rzecz powódki od pozwanego zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego. W ocenie powódki, zasądzona kwota w wyroku I instancji jest i tak za niska w porównaniu z rzeczywistymi poniesionymi kosztami profesjonalnej naprawy przez autoryzowany zakład, ponieważ pozwana winna wypłacić powodce odszkodowanie w pełnej wysokości, zgodnie z żądaniem pozwu.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja pozwanego w niewielkim zakresie zasługuje na uwzględnienie, w pozostałej części jako bezzasadna podlega oddaleniu.

W pierwszej kolejności wskazać należy, że – mając na uwadze treść art. 382 k.p.c. - sąd apelacyjny ma nie tylko uprawnienie, ale wręcz obowiązek rozważenia na nowo całego zebranego w sprawie materiału oraz dokonania jego własnej, samodzielnej i swobodnej oceny, w tym oceny zgromadzonych dowodów (vide: postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 17 kwietnia 1998 r. w sprawie II CKN 704/97, LexPolonica nr 329345). Sąd II instancji nie ogranicza się zatem tylko do kontroli sądu I instancji, lecz bada ponownie całą sprawę, a rozważając wyniki postępowania przed sądem I instancji, władny jest ocenić je samoistnie. Postępowanie apelacyjne jest przedłużeniem procesu przeprowadzonego przez pierwszą instancję, co oznacza, że nie toczy się on na nowo.

Bezspornie należy zgodzić się z apelującym, że Sąd I instancji zasądzając od pozwanego na rzecz powoda kwotę 1107zł nie wziął pod uwagę tego, że w/w kwota została już wypłacona powodowej spółce przed wytoczeniem procesu jako odszkodowanie związane z wynajmem pojazdu zastępczego – o czym w sposób wyraźny wskazano w uzasadnieniu pozwu. Stąd też bezzasadne było zasądzenie w/w kwoty tytułem odszkodowania związanego z kosztami naprawy

pojazdu, jak to uczynił Sąd Rejonowy. Zdaniem jednak Sądu II instancji, który jak wyżej wskazano, jest również Sądem meriti, należało uznać, że Sąd I instancji, mimo błędnego uzasadnienia, właściwie uznał żądanie pozwu w dużej części za zasadne.

Mając na uwadze fakt, że istniały podstawy do uznania, że przyjęte przez pozwanego do obliczenia odszkodowania stawki roboczogodziny na 130 zł/rgb są zbyt niskie – w kontekście „ogólnego zainwestowania, wyposażenia, organizacji pracy i wyszkolenia pracowników” w (...) Zakładzie (...) powoda, uzasadnione było – zdaniem Sądu Okręgowego - podwyższenie tych stawek do kwoty po 140 zł netto tj. 172,20 zł brutto za rgb. Zauważyć przy tym należy, że dołączona do pozwu (...) Zespołu (...) w S. z dnia 23.09.2008r. pozwalała przyjąć za uprawnione stosowanie przez powodową spółkę za 1 godzinę rozliczeniową nawet kwoty 200 zł w przypadku blacharstwa pojazdowego i kwotę 240 złotych w przypadku lakiernictwa samochodowego (vide k. 13).

W świetle uzasadnienia wyroku Sądu I instancji, nie ma wątpliwości, że sąd ten oparł się na opinii powołanego w sprawie biegłego i przyjął, że stawki za roboczogodziny w obu rodzajach prac (blacharskich i lakierniczych) stosowane na rynku lokalnym według miejsca zamieszkania powoda w okresie zdarzenia kształtowały się na poziomie 130 zł/rgb. Zwrócił jednocześnie Sąd Rejonowy uwagę na to, że powód złożył zastrzeżenia w zakresie ustalenia przez biegłego za zawyżoną stawkę roboczogodziny w wysokości 175 zł.

Wobec powyższego Sąd II instancji władny była samodzielnie ustalić, w oparciu o zebrany przez Sąd I instancji materiał dowodowy, wysokość stawki za roboczogodzinę prac blacharskich i lakierniczych, mających na celu naprawę przedmiotowego pojazdu.

Przede wszystkim należy zauważyć, że biegły sądowy, z opinii którego Sąd Rejonowy dopuścił dowód, wyliczając w różnych wariantach koszt naprawy samochodu, nie brał pod uwagę okoliczności, że niektóre ustalone przez niego stawki roboczogodzin są podane w złotych netto a niektóre w złotych brutto. Wobec powyższego nie sposób uznać, że wskazana przez biegłego stawka roboczogodziny na 130 złotych jest stawką odpowiadającą rzeczywistej stawce brutto stosowanej na rynku lokalnym, właściwym ze względu na miejsce zamieszkania (siedziby) powoda.

Analizując bowiem informacje o wysokości stawek rgb z różnych firm, które zostały przez biegłego Z. W. dołączone do opinii, zauważyć należy, że stawka rgb w serwisie (...) w G. wynosi 140 zł netto (vide informacja k.73 – brutto byłaby to więc kwota 172,20 zł) . Także stawka jednej roboczogodziny w zakładach mechanicznych branży motoryzacyjnej zrzeszonych w Cechu (...) w S. od roku 2013 kształtowała się w granicach od 70 do 140 PLN netto (vide informacja k.78 – a więc brutto odpowiednio 86,10 zł-172,20 zł). Z informacji natomiast uzyskanych przez biegłego w serwisie (...) w K. wynika, że stawką obowiązująca w tym serwisie na dzień 1 czerwca 2015r. była stawka 130 zł/rgb za prace blacharskie i lakiernicze, nie wskazując czy była to stawka netto czy brutto. Podobnie zresztą z informacji (...) (...) sp. z o.o. w S. nie wynika czy wskazana tam kwota to kwota netto czy brutto.

Mając na uwadze powyższe ustalenia Sąd II instancji władny był dokonać samodzielnych ustaleń i obliczeń, uznając, że stawka roboczogodziny, którą należało przyjąć jako właściwą do ustalania kosztów naprawy uszkodzonego pojazdu w (...) Zakładzie (...) powoda to kwota 140 zł powiększona o podatek VAT, co daje kwotę 172,20 zł za roboczogodzinę.

Wobec powyższego, przyjmując, że nie ma w sprawie sporu co do ilości roboczogodzin potrzebnych do naprawy pojazdu (28 rgb na prace mechaniczne i lakiernicze), uznać należało, że tak ustaloną stawkę roboczogodzin należy przemnożyć przez ilość roboczogodzin (172,20 zł x 28). Tym samym uznać należało, że powodowie mogli się domagać od pozwanego wypłaty uzupełniającego odszkodowania w kwocie 1162,36 zł – z uwagi jednak na błędne dokonanie matematycznych obliczeń przez sąd II instancji obniżono zasądzoną w wyroku Sądu I instancji kwotę 1107 złotych do kwoty 990,77 złotych, rozstrzygając odpowiednio o kosztach procesu – na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. i oddając apelację w pozostałym zakresie jako bezzasadną na podstawie art.385 k.p.c.

Skutkiem wydanego rozstrzygnięcia było zasądzenie, jak w pkt 2 sentencji, zgodnie z wynikiem postępowania, tj. stosownie do przepisu art. 100 k.p.c., na podstawie art. 99 k.p.c. i 108 § 1 k.p.c., od pozwanego na rzecz powoda tytułem zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego kwoty 135 zł ustaloną zgodnie z § 12 ust. 1 pkt 1 w zw. z § 2 pkt 2

rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22.10.2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. 2015.1804 ze zm.).